

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 51 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Loven om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 246).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen i dens Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 52 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil blive oversendt til Folketinget.

Man gik derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 32 af 5. Marts 1909 om en Lenskommission m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 246).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 43 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget bliver oversendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 29. Marts 1904.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3214).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Sylow: Nærværende Lovforslag er jo en god gammel Bekendt her i Tinget, idet det senest i indeværende Aars Foraar har været til en første Behandling, hvor det nød en, omend noget kølig, saa dog ret velvillig Modtagelse. Jeg skal derfor ikke fordybe mig i Lovforslagets Enkeltheder, saa meget mindre som de Hovedbetragtninger, der overhovedet have kunnet anføres, i en lang, 40aarig Periode ere komne til Orde i Landets lovgivende Forsamling og ere resulterede i den Grundbetragtning, der fandt sit Udtryk i den første Lov paa dette Omraade, Loven af 19. December 1902. Denne Lov gjorde det jo muligt for Danmark i Aaret 1903 at tiltræde Berner-Konventionen. Den Ændring, der skete ved Lov af 29. Marts 1904, skyldtes i det væsentlige kun, at man ikke under Behandlingen af Loven af 1902 var bleven opmærksom paa Tillægsakten i Paris under 4. Maj 1896, og derfor bragtes Loven i Overensstemmelse med denne. Den senere Lov paa dette Omraade af Februar 1908 skyldtes i det væsentlige en Højesteretsdom, der prisgav industrielle, kunstnerisk forarbejdede Genstande, hvor Masseproduktion var Hovedsagen, medens det kunstneriske Moment, skønt det ogsaa havde Krav paa Beskyttelse, traadte i Baggrunden. Den Hovedbetragtning, som fandt sit Udtryk i den oprindelige Lov af 1902 om Individets Retsbeskyttelse overfor Samfundet, er derfor vedtagen og stadfæstet i vor Lovgivning, og alle Spørgsmaal, der derefter opstaa, dreje sig nu og for Fremtiden kun om Beskyttelsens større eller mindre Udstrækning. Jeg skal i denne Relation henpege paa, at der i selve Berner-Konventionen ikke kræves en vis Egalitet af alle de Stater, som have tiltraadt Konventionen; den yder paa en Del Omraader en vis Bevægelsesfrihed, hvoraf jo ogsaa enkelte Stater have benyttet sig.

Ved Tillægsakten i Berlin, der blev sluttet den 13. November 1908, ved hvilken Lejlighed ogsaa Danmarks Repræsentant var til Stede, nødvendiggjordes visse Forandringer i den bestaaende Lovgivning. Derved blev Spørgsmaalet igen aktuelt for os. At en Lovgivning paa dette Omraade ikke kan blive staaende i lange Tider, er jo i og for sig ikke mærkeligt. For det første vil der ved saadanne Loves Affat-